

ASTRID HANSEN

Astrid Hansen blev fuldtidsansat på Stautrup skole i 1957, og det blev starten på et fantastisk arbejdsliv med mange givende og prisværdige minder. Her fortæller Astrid om opdelingen, fagene og de gamle dyder.

Erindrungen er skrevet af Astrid Hansen selv og indsendt af Lokalhistorisk Arkiv Ormslev-Kolt

KAMPEN OM BØRNENE

I 1953 stod Hasselager centralskole færdig, og alle de små skoler i sognet blev nedlagt. Børnene blev flyttet til Hasselager skole, og kun Stautrupboerne ville ikke af med deres skole. På dette tidspunkt var Stautrup skole en 2. klasses skole, og læreren hed Jensen, men det blev dog sådan, at de store børn blev flyttet til Hasselager og kun 1., 2. og 3. årgang blev i Stautrup. Lærer-Jensen var ældre, og da han få år efter blev pensioneret, blev embedet i Stautrup omnormeret til et folkeskolelærerindeembede.

På dette tidspunkt var jeg ansat som årsvikar i Horsens og havde også søgt om at blive fastansat, men fået afslag, da de ikke ville fastansætte forskolelærerinder. En dag ringede fru Smed-Nielsen og fortalte, at der blev et

embede i Stautrup, og da det blev opslået i Folkeskolen, søgte jeg det, men der gik lang tid, hvor jeg intet hørte. Årsagen var, at der var tale om, at fru Stadum fra Hasselager skole skulle overtage embedet, men da det ikke blev til noget, skrev skolekommissionen til mig, om jeg ville have embedet, eftersom de lavede en lejlighed til mig på første sal – det havde jeg intet imod. Jeg fik brevet i slutningen af januar og skulle tiltræde 1. februar.

Altså begyndte jeg i Stautrup skole i februar 1957, og det blev indledningen til nogle dejlige år. På dette tidspunkt var der i alt 26 elever fordelt på 1., 2. og 3. årgang. 2.-3. årgang blev undervist på samme tid, men det var ikke noget stort problem. I det følgende skal jeg prøve at fortælle lidt om, hvorledes en skoledag gik.

MØDETID OG FAG

2.-3. årgang mødte klokken 8:00 om morgenen. Efter at børnene havde fået overtøjet af og skiftet træsko eller støvler ud med indesko, kom de ind i skolestuen, hvor vi sang morgensang og bad fadervor. En lille pudsig ting skal vi lige have med. Børnene kom jo langvejs fra, fra gårdene og stationsbyen. Når det så blev mørkt om morgenen sidst i november, sagde børnene: "Vi tør ikke rigtig gå forbi Klokkeskoven".

Så rykkede vi hele skoletiden en halv time. Om det var lovligt, ved jeg ikke, men vi fik aldrig påtale om det. Når det så blev lysere i vejret, mødte de igen klokken 8:00. 2.-3. årgang havde regning, læsning, historie, geografi, skrivning og gymnastik og pigerne havde herudover håndarbejde.

Vi begyndte gerne med regning. Medens det ene hold havde hovedregning og tabel, sad det andet hold og regnede opgaver efter regnebogen. Så byttede vi igen, og det var ganske naturligt for dem. Dengang var der ikke noget, der hed matematik i de små klasser. Så det var plus og minus stykker, det var først i 3. årgang, at der kom division til.

Ligeledes var det med læsning. Medens det ene hold havde højtlesning, sad det andet hold og skrev eller læste opgaver. Vi stavede meget og lærte at klappe stavelserne. Skrivning var et fag for sig selv. Jeg satte stor pris på, at de lærte at skrive pænt og læseligt. 3. årgang skulle skrive med blæk, og mærkeligt nok gav det ikke særlig mange klatter.

Historie og bibelhistorie holdt børnene meget af. I bibelhistorie var det kun historier fra det gamle testamente, vi gennemgik.

Især de gamle danske sagn gik børnene op i med liv og sjæl.

I geografi var det kun Danmark det handlede om. De fik lidt at vide om den danske natur, og hvor de største byer lå, så de ikke tog til Skagen, hvis de skulle til for eksempel Odense.

Gymnastik var det så som så med. Når det var koldt, kunne vi ikke være i gymnastiksalen. Så lavede vi lidt gymnastik i skolestuen. Hvis der var sne, gik vi over på marken, hvor nu Højvangskolen ligger, da der var en glimrende kælkebakke, hvor børnene ikke kunne komme galt af sted.

Pigerne havde håndarbejde en gang om ugen, hvor de lærte at strikke og sy de mest almindelige sting. Vi sluttede altid skoledagen med at synge "Nu er timen til ende".

1. årgang er et kapitel for sig. Det var dejligt at møde disse små elever, der var ivrige efter at lære noget. Den første skoledag fik de altid udleveret 1. del af læsesystemet "Søren og Mette", for går man i skole, skal man også have en bog.

1. KLASSE

Første klasse mødte klokken 11 eller 12, som det passede med skemaet for "de store".

Også her begyndte vi med sang og fadervor. Så tog vi fat på "Søren og Mette". Disse to ord lærte de som ordbilleder, desuden også "en og et". Så begyndte vi med i- og s og arbejde os frem med disse mærkelige lyde, som efterhånden kunne sættes sammen og blive til ord, og det varede ikke længe, før børnene kunne lave små historier i bogstavæskerne. Samtidig med bogstaverne lærte de at skrive dem. I regning gik vi også langsomt frem. Først tallene til fem. Vi havde nogle regnepinde, som vi kunne lave mange historier med, og så lærte de at skrive tallene. Derefter gik vi videre med tallene til ti og så videre. Også her sluttede vi dagen med "Nu er timen til ende".

De første år kom pastor Jensen og sognerådet til en slags overhøring, når skoleåret var omme. Senere var det kun forældrene, der kom den sidste skoledag. Til denne dag havde de store elever øvet sig i en lille sketch, som de opførte, eller de havde lært nogle vers udenad, det gjorde altid lykke.

Omkring 1960 blev Højvangsvej ført igennem fra Klokkeskovvej til Jarlsmindevej, hvilket bevirkede, at der blev bygget mange huse, og da det gennemgående var unge mennesker med børn, der flyttede dertil, kom der mange børn til Stautrup skole. Det gjorde ikke så meget i første klasse, men efterhånden blev der så mange elever i 2.-3. årgang, at det kneb med pladsen i skolestuen, så fra 1965 cirka blev 3. årgang flyttet til Hasselager.

JULEMINDE

Nu var det jo ikke skoledage alt sammen. En gang om året havde vi en lille udflugt, og en gang om året spadserede vi til Højskoven og tog med bussen til "Den gamle By", da gik der ikke bus til Stautrup. Jeg har et dejligt minde om julen. Den 14. december gik min mand og jeg ned og pyntede skolestuen med gran-julepynt og kravlenisser, og stor var børnenes glæde, når de kom i skole dagen efter. Dengang var børn ikke så forvænte. Dagen før juleferien havde vi sat et lille juletræ på katederet og pyntet det med lys og så videre. Børnene havde fået besked på, at hver skulle have et lys med til at sætte på deres bord. Børnene aftalte med min mand, at jeg ikke måtte komme i skolestuen, før alle lysene var tændt – det hjalp min mand dem med. Så gik døren op og der mødte mig et strålende syn, både børnenes øjne og lysene strålede. Så sang vi et par salmer, og jeg læste juleevangeliet. Børnene havde altid en gave til mig, som de var altid spændte på, når jeg lukkede den op, og så fik hvert barn en pose pebernødder, før de gik hjem. Et dejligt minde at have.

1968 stod Højvangskolen færdig, og vi blev flyttet derover. En epoke var slut.

Astrid Hansen.

Lærer på Stautrup Gl. Skole.